

GASETA MUNICIPAL DE BARCELONA

Any IX

20 de juliol de 1922

Núm. 3

SESSIÓ DE L'AJUNTAMENT

Fou celebrada ahir, dia 19 de juliol, de segona convocatòria, essent presidida per l'Il·ltre. Sr. Tinent d'Alcalde D. Bonaventura Plaja, assistint-hi l'Il·ltre. Sr. Regidor D. Joaquim M.ª Nadal.

S'aprovà l'acta de la sessió darrera, i a petició de l'esmentat Regidor D. Joaquim M.ª Nadal, quedaren damunt la taula tots els assumptes que figuraven en l'ordre del dia.

COMISSIÓ DE GOVERN

Reunida en junta aquesta Comissió de Govern, el dia 12 del present mes, i informada dels assumptes presentats a la seva aprovació, prengué els següents acords:

SECRETARIA

Pendre esment d'una comunicació del director general dels Serveis tècnics, en la que proposava la modificació de les bases a què han de subjectar-se les indemnitzacions al personal facultatiu que intervé en les obres municipals, en el sentit de donar-ne participació a la Junta de caps administrativa, i aprovar-ho de conformitat.

SECCIÓ DE GOVERNACIÓ

NEGOCIAT D'HIGIENE I BENEFICÈNCIA

Atenent les demandes fetes pels propis interessats, donar-los les llicències que sol·licitaven:

D'un mes, al metge D. Pere Ribera, i de quinze dies, als metges D. Carles Domènech, D. Lluís Ponsà, D. Antoni Sanandreu, D. Josep Turell, D. Joaquim de Riba, D. Tomàs Pumarola, D. Trinitat Macià, D. Pere Cots, D. Jesús Figueras, D. Josep M.ª Alfonso, D. Jaume Aguadé, D. Pere Escriu, D. Josep Llonchs, D. Llorenç Teixidó, D. Josep Peyrí, D. Santiago Roure, D. Josep

Argilagós, D. Joan Ribas i Perdigó, i a les llevadores D.ª Josepa Casals i D.ª Salvadora Monsé.

— Aprovar els següents comptes:

Dos, de 54,228'46 i 9,530'31 ptes., presentats per la Companyia Barcelonesa d'Electricitat, relatius al subministre de fluid per al sevei de l'enllumenatge públic ordinari de l'Interior, dependències i recàrrecs, corresponent al mes d'abril últim.

Tres, presentats per la mateixa Companyia, d'import, respectivament, 25,759'97, 2,576 i 772'80 ptes., pel mateix concepte que els anteriors i durant el referit mes d'abril.

Un altre, de 1,181'80 ptes., presentat també per la pròpia Companyia Barcelonesa d'Electricitat, import del fluid consumit a l'Asil del Parc i altres dependències durant el susdit mes.

Dos, presentats per l'Electricitat Catalana, S. A., referents al servei de conservació de l'enllumenatge públic provisional i ordinari de l'Interior prestats durant el mes d'abril darrer, d'import, respectivament, 38,062'56 i 14,967'53 ptes.

Un, de la mateixa raó social, d'import 8,128'73 ptes., per al servei d'encendre i apagar els llums, així com també practicar la reposició i canvi dels carbons en els Mercats, durant el repetit mes.

Un, d'import 212 ptes., presentat per D. Alexandre Marcet, relatiu al subministre de dues mangueres de goma amb destinació al terme de Sarrià.

CEMENTIRIS

Autoritzar el traspàs del dret funerari sobre la tomba senyalada amb el n.º 33 de la via de Santa Magdalena, del Cementiri de Sant Gervasi, i concedir permís per efectuar obres en la susdita sepultura, sol·licitat per la Superiora de la Companyia de Santa Teresa de Jesús, Sor Enriqueta Sanz.

— Concedir permís per construir un panteó en el solar n.º 21 de la via de Sant Jordi, agrupació 6.ª del Cementiri del SO., sol·licitat per D.ª Emília Munné i Munné.

— Aprovar la certificació i relació valorada, d'import 211,448'36 ptes., com a primer lliurament de les obres realitzades fins el 27 de juny últim en el Cementiri del SO., pel contractista Material i Obres, S. A.

SECCIÓ D'HISENDA

NEGOCIAT D'INGRESSOS

Atenent les demandes fetes per a l'ocupació i venda en la via pública, concedir els següents permisos:

Patents de primera classe, per al present exercici: A D. Miquel Rosalen, per al districte X; a D. Joan Vila, per al districte IV; a D. Josep Rodríguez, per al districte I, i a D.ª Carolina Mestres, per al mateix districte.

Patents de tercera classe, per al present exercici: A D.ª Josepa Navarro, D.ª Raimunda Morell, D. Francesc Batet i D. Ferran Pascual, per al districte VII, i a D. Francesc Pla i D. Antoni Gallego, per al districte V.

Per a vendre fruita seca, durant el primer semestre de 1922-23: A D.ª Amàlia Ortiz, al carrer del Bogatell, prop del d'En Bofarull; a D. Antoni Aracil, al carrer d'En Pere IV, xamfrà amb el Passeig del Triomf, i a D.ª Roser Bernabeu, al carrer d'En Borrell, cantonada amb el del Parlament.

Per a vendre melons i síndries: A D. Francesc Garcia, des del 15 de juliol al 15 d'octubre, al carrer del Dormitori de Sant Francesc, cantonada a la plaça d'En Medinaceli; a D. Antoni Sánchez, durant el mes d'agost, al carrer de la Riera Blanca, a D.ª Francesca Bono, des del 15 de juliol al 15 d'octubre, davant de la casa n.º 75 del carrer del Marquès del Duero; a D. Silveri Pascual, des del 15 de juliol al 15 de setembre, al xamfrà dels carrers d'Urgell i Corts; a D. Regí Tortajada, durant igual període, a la plaça d'En Rovira; a D. Iguald Igual, durant el mateix temps, davant de la casa n.º 3 del carrer d'En Menéndez i Pelayo; a D. Manuel Bort, des del 1.º d'agost al 30 de setembre, enfront del n.º 10 del carrer de Sans; a D. Juli Aragó, des del 15 de juliol al 15 d'octubre, a l'encreuament de la plaça de Junqueres i carrer Comtal; a D. Gregori Clauer, durant el propi temps, al Passeig del Born vell; a D. Vicens Gilabert, durant igual període, a la plaça de Sant Agustí vell; a D. Antoni Meseguer, des del 15 de juliol al 15 de setembre, davant del n.º 4 de la plaça d'En Lesseps; a D. Ferran Micó, des del 15 de juliol al 15 d'octubre, enfront de la casa n.º 6 del Portal de Santa Madrona; a D. Joan Selfa, des del 15 de juliol al 15 de setembre, al carrer de la Creu Coberta, davant del cinema Bohèmia, i a D. Jeroni Remendol, des del 1.º de juliol al 31 de desembre, a la Ronda de Sant Pau, cantonada a la placeta.

Per exhibir mostres: Durant un trimestre, a donya Francesca Bazan, davant de la casa n.º 14 del Passeig

d'Isabel II, i durant el primer trimestre, a D. Emili Queraltó, davant de la casa n.º 148 del carrer d'En Villarreal.

ESCORXADORS I MERCATS

Concedir el traspàs, en vida, a favor de D. Eusebi Gual i Anguera, D.ª Dolors Puigmàcia i Prat i D.ª Trinitat Arnau i Roquer, dels llocs n.º 34 del Mercat de la Concepció, n.º 109 del d'Hostafranchs, i n.º 190 i 191 del propi Mercat, respectivament.

Concedir el traspàs del lloc n.º 15 i 16 del Mercat de la Concepció, a favor de D. Joan Baell i Tubau.

— Canviar els articles de venda dels llocs dels Mercats que seguidament s'esmenten, per altres articles pels quals hauran de subhastar-se:

Els del n.º 210 del Mercat de la Barceloneta, fruita seca, botifarres, formatge i mantega, per aviram, conill i ous.

El del n.º 218 del mateix Mercat, menudalles, per carn de vedella.

Els del n.º 1,768 del Mercat de Sant Josep, fruites i verdures, per ous.

— Aprovar el compte presentat per la casa Torres, Ferreria i Construccions, d'import 412'33 ptes., incluída la indemnització al personal facultatiu, pels treballs de manyaria practicats en la construcció de nous porxos per a cobrir el pati central del Mercat de Santa Catalina; i un altre, de 8,923'40 ptes., import dels treballs generals efectuats en la construcció dels susdits coberts per D. Bonaventura Calvet.

— Autoritzar a D. Josep M.ª Salanova perquè pugui introduir carns mortes fresques a trossos.

— Aprovar el compte presentat per D. Pere Bofarull, d'import 1,196 ptes., relatiu al subministre d'impresos per als serveis de l'Escorxador General, i transferit als Srs. J. Vilaseca, nebots, de conformitat amb ço que disposa l'art. 342 del Codi de Comerç.

SECCIÓ DE FOMENT

NEGOCIAT D'OBRES (PARTICULARS)

Concedir permís, per practicar les obres que s'esmenten, als següents senyors:

A D. Antoni Alsina, per reparar el terrat de la casa n.º 25 del carrer de Sant Màrius.

A D. Antoni Graupera, per realitzar obres interiors en la casa n.º 34 del carrer de Sant Miquel.

A D. Jaume Hortal, per construir una casa en el solar que fa cantonada amb els carrers de l'Encarnació i d'En Salinas.

A D.ª Francesca Mora, per construir una casa en un solar situat al carrer de Marianao.

A D. Josep M.ª Suris, per verificar obres interiors en l'encreuament dels carrers de Muntaner i Adrià Gálvez.

A D. Berenguer Valls, per construir un cobert provisional en el Passatge de Sant Bernard.

A D. Constantí Pérez, per construir una casa en un solar situat als carrers de Santa Elionor i de la Font del Carbó.

A D. Sebastià Pérez, per practicar obres de reforma i addició, a la casa n.º 73 del carrer de Sant Gervasi.

A D. Joan Bassas, per construir un pis a la casa n.º 57 del carrer d'En Sugrañes.

A D. Leopold Planell, per construir una casa i un cobert en un solar del carrer dels Crisantems.

A D.ª Carme Gil, per construir un departament per a dipòsit d'aigua a la casa n.º 6 del carrer dels Canvis Vells.

A D. Pelai Valanova, per practicar diverses obres i instal·lar una tanca de precaució a la casa n.º 44 del carrer d'En Pelai.

A D.ª Maria Curto, per construir un cobert a la casa n.º 469 del carrer d'En Muntaner.

A D. Marian Manzano, per construir un cobert en un solar del carrer n.º 1 de la barriada de Can Baró.

A D. Joaquim Furés, per construir una tanca definitiva en la finca senyalada amb el n.º 8 del carrer d'En Ramon Albó.

A D. Joaquim Bargalló, per construir una casa en un solar situat al carrer del Bergadà.

A D.ª Elisa Esteràs, per practicar obres de reforma i ampliació de la casa n.º 23 del carrer de la Riera Blanca.

A D. Josep Niubó, per construir una casa en el solar que fa cantonada amb els carrers de l'Amèrica i del Renaixement.

A D. Artur Cerveró, per construir dos pisos a la casa n.º 13 del carrer del Dr. Bruguera.

A D. Jaume Sabadell, en representació de Josep Tasqué, construir un pis a la casa n.º 51 del carrer de Sant Tomàs.

A D. Enric Surroca, per practicar obres de reforma i addicionar i construir dos pisos a la casa n.º 25 del carrer d'En Ferran Puig.

A D. Miquel Clivillés, per construir una casa en un solar de la plaça d'En Víctor Balaguer, xamfrà amb el carrer d'En Tirso de Molina.

A D. Pasqual Andrés, per construir una casa en el solar senyalat amb el n.º 89 del carrer de Na Montserrat de Casanovas.

A D. Modest Sandoval, per practicar obres interiors a la casa n.º 11 de la Rambla dels Caputxins.

A D. Ramon Pujol, per canviar la tuberia de desguàs de la casa n.º 1 del carrer de l'Obrador.

A D. Joan Arabia, per practicar obres interiors a la casa n.º 15 del carrer dels Canvis Vells.

A D. Joan Fusté, per construir una tanca definitiva en un solar del carrer de Santa Otilia.

A D. Hilari Marimon, per practicar obres interiors a la casa n.º 43 del carrer de Sant Telm.

A D. Antoni Basté, per practicar obres interiors a la casa n.º 27 del carrer de N'Otger.

A D. Josep Anton i Castañer, per construir un local prop de la tanca de la torre Boringen, camí de la Budallera (Sarrià).

A D. Ramon Rocamora, per practicar obres de reforma i addició a la casa n.º 11 de la plaça de Sant Vicens.

A D. Pau Borrell, per canviar la coberta de la teulada de la casa n.º 2 del carrer d'En Ferrer Bassa.

A D. Manuel Oliver, per practicar un portal i reparar una paret de tanca a la plaça d'En Gironella, n.º 17.

A D. Teodor Morales, per practicar obres interiors en una casa amb façana als carrers d'En Maspujó i d'En Gelabert del Coscoll.

A D.ª Dolors Gaig, per verificar obres interiors a la casa n.º 11 del carrer d'En Rial.

A D. Juli Batlle, per realitzar obres interiors a la casa n.º 67 del carrer d'En Bruniquer.

A D. Josep Verdaguer, per modificar una obertura i practicar obres interiors a la casa n.º 217 del carrer de Sant Andreu.

A D. Casimir Guinot, per practicar obres interiors i obrir un portal en el Passatge de la Pau, n.º 5, i Nou de Sant Francesc, n.º 28 i 30.

A D. Joan Carme, per reparar la llinda d'un balcó i instal·lar una bastida, a la casa n.º 9 del carrer d'En Goya.

A D. Vicens Déu, per arreglar les comunes i reparar la coberta de la casa n.º 28 i 30 del carrer de N'Anglesola.

A D.ª Dolors Sales, per construir un pis a la casa n.º 28 del carrer de N'Aulèstia i Pijuan.

A D. Eduard M.ª Buixaderas, per construir un clavegueró a la casa n.º 7 del carrer de N'Elisa.

— De conformitat amb el que demanaven els interessats que més avall se citen, concedir-los permís per construir claveguerons a les cases que s'expressen a continuació:

A D. Joaquim Fibla, a una casa del carrer de Campródon; a D.ª Teresa Santacana, a la casa n.º 41 del carrer de Vallirana; a D. Josep Bayó, a la casa n.º 31 de carrer de la Cera; a D. Ramon Soler, a la casa n.º 350 del carrer de Sans; a D. Joan Soler, a la casa n.º 4 del carrer de Santa Mònica; a D. Joan Roca, a una casa del carrer d'En Gelabert del Coscoll; a D. Baldomer Cantó, a la casa n.º 31 del carrer del Miracle; a D.ª Maria Muns, a la casa n.º 46 del carrer de Sagunt; a D.ª Magdalena Vilà, a la casa n.º 70 del carrer de Na Concepció Arenà; a D. Alexandre Sarramia, a la casa n.º 30 del carrer de Panissars; a D. Pau Torrell, a la casa n.º 24 del carrer d'En Rosend Arús, i a D. Joan Domènech, a la casa n.º 96 del carrer del Pare Gallifa.

— Retornar a D. Joan Casanovas la quantitat de 40 ptes., que va abonar per l'arbitri de reconstrucció i conservació de paviments, en construir el clavegueró de la casa n.º 41 i 43 del carrer de la Solidaritat, i, així mateix, igual quantitat a D. Francesc Enric, pel mateix concepte, en construir el de la casa n.º 15 del carrer de Tolèdol.

NEGOCIAT D'OBRES (PÚBLIQUES)

Autoritzar la Societat General d'Aigües de Barcelona perquè pugui practicar les obres de canalització per a aigua als carrers de Rosselló i Vallès.

— Concedir permís per estendre cables subterranis de baixa tensió al carrer de Sicília, entre els de Coello i Indústria, a la Companyia de Gas i Electricitat.

— Aprovar els següents comptes:

Tres, de 1,999'80 ptes. cadascun, incluída la indemnització al personal facultatiu, presentat per D. Joan Mogas, import del subministre de pedra i construcció d'espigons de defensa en la instal·lació extractora d'aigües de Montcada, prop del riu Besòs.

Dos, presentats per la raó social A. Bianchini, enginyers, S. A., d'import, respectivament, 1,999'59 i 1,999'72 pessetes, incluída la indemnització al personal facultatiu, relatius als gabions metàl·lics subministrats per a la construcció de defenses per a la mateixa instal·lació extractora.

Un, de 1,999'07 ptes., incluída la indemnització al personal facultatiu, presentat per D. Francesc Marimon, referent als treballs efectuats en l'adob de les canonades de la Tinència del districte IV.

— Aprovar l'acta de recepció definitiva de part de les obres de l'empedrat i col·locació de vores del Passeig d'En Maragall i camí de La Garrotxa, en el trajecte comprès entre el carrer de N'Estévenez i la Travessera, efectuades pel Foment d'Obres i Construccions, i retornar al susdit contractista el dipòsit de garantia que tenia establert.

SECCIÓ D'EIXAMPLA

NEGOCIAT D'OBRES PARTICULARS I PERSONAL

Informat de les sol·licituds presentades, demanant autorització per a efectuar diferents menes de treballs, concedir els següents permisos:

A D. Ramon Julià, per eixamplar els magatzems i construir una habitació interior per porteria al carrer de les Corts Catalanes, n.º 612.

A D. Josep M.ª Parés, per construir dues cambres habitables en el terrat, una a cada una de les dues cases situades al carrer d'En Coello, n.º 187 y 189, i al Passatge d'En Modolell, n.º 12 i 14.

A D.ª Mercè Jonullà, vídua de Castellví, per construir un cobert al carrer de Provença, n.º 224.

A D. Marian Blasco, per obrir dues portes al carrer de la Creu Coberta, n.º 30.

A D. Antoni Piera, en representació del Foment d'Obres i Construccions, per cloure amb una paret definitiva un solar situat als carrers Carretera de Ribes, Espronceda i Lope de Vega.

A la casa E. F. Escofet i C.ª, S. en C., per construir la vorera de davant de la casa n.º 720 del carrer de les Corts Catalanes.

A D. Manuel Cuello, per eixamplar un portal de la casa n.º 113 del carrer del Marquès del Duero.

A D. Josep Canal, per practicar obres interiors, consistents en el canvi d'enrajolat dels pisos 1.ª, 1.ª; 1.ª, 2.ª; 2.ª, 1.ª, i 3.ª, 2.ª, de la casa n.º 7 del carrer d'En Salvà.

A D. Francesc Marcè, en nom de Vda. Lalanne, per efectuar obres interiors, consistents en col·locar tres tirants de ferro a cadascun dels pisos 1.ª, 2.ª, 3.ª i 4.ª de la casa n.º 228 del carrer de Còrcega.

A D. Francesc de P. Riera, per aixecar la paret mitjana de la casa n.º 35 del carrer de Casp.

A D. Ricard Agustí, en representació de D.ª Eulàlia Regordosa, per arranjar les canonades de desguàs de la façana, així com també instal·lar una gàbia per a poder portar a efecte els treballs de la casa n.º 35 del carrer de Bailèn.

A D. Antoni Abeceran, en nom de D.ª Antònia Aran, per construir un clavegueró a la casa n.º 113 del carrer de la Indústria, que desguassa al longitudinal establert al propi carrer per D.ª Aurèlia Molera de Bosso.

A D. Josep Martínez, per repintar la façana de la tenda de la casa n.º 60 del carrer d'En Magallanes.

A D. Wenceslau Buxeda, per construir un passallís davant del tancat senyalat amb el n.º 110 del carrer d'En Sepúlveda.

A D. Marian Blasco, per construir un passallís davant del magatzem n.º 30 del Passeig de la Creu Coberta.

A D. Albert Mora, per construir un clavegueró a la casa n.º 5 de la plaça de Santa Madrona.

A D. Manuel Cañellas, per construir una casa, de baixos i cinc pisos, al carrer de N'Enric Granados, n.º 118, xamfrà amb el de la Indústria, n.º 198 bis.

A D. Francesc Rivière, per addicionar dos pisos sobre els baixos i un pis, destinats a magatzem, construir una escala exterior, obres interiors al primer pis i modificar set obertures a la casa situada al carrer de la Independència, xamfrà amb el d'En Lull.

A D. Sebastià Gallès, per construir un cobert definitiu al carrer de N'Enric Granados.

A D. Carles Llopis, per practicar obres interiors, consistents en reparar el ferm de la tenda de la casa n.º 32 del carrer del Parlament.

A D. Bernardí Giménez, per construir dos passallisos davant de la casa n.º 166 del carrer del Bruch.

A D. Joaquim de Miquel Almirall, per construir un passallís davant d'un edifici situat al carrer de Marina.

A D. Bernardí Giménez, en nom de la Unió Comercial Espanyola, per construir un clavegueró a la casa n.º 166 del carrer del Bruch.

A D. Ramon Massó, per construir soterranis i baixos al carrer de Casp, n.º 130.

— Efectuar la devolució dels dipòsits, prèviament satisfets pels interessats, per l'arbitri de recomposició de fers i empedrats, amb motiu de les obres de construcció, reforma i neteja de claveguerons de les cases que següentment es relacionen:

100 ptes., a D. Magí Viñals, per les de la casa n.º 197 del carrer de Bailèn; 212 ptes., a D. Josep Borràs, per les de la casa n.º 23 del carrer del Ripollès; 100 ptes., a D. Lluís Cruselles, per les de la casa n.º 96 del carrer de la Internacional; 15 ptes., a D. Joaquim Aldrich, per les de la casa del carrer d'En Pere IV, xamfrà al de Castillejos; 60'25 ptes., a D. Joan Sardà, per les de la casa n.º 23 del carrer de la Sagrega, i 100 ptes., a D. Miquel Jacas, per les de la casa n.º 500 del carrer de Mallorca.

PUBLICACIONS I DISPOSICIONS OFICIALS

Des del 13 al 19 del corrent mes, ambdós inclusiu, en els diaris oficials que més avall s'esmenten, han aparegut les següents insercions de l'Excm. Ajuntament d'aquesta ciutat:

GACETA DE MADRID

DIA 18 DE JULIOL. — Anuncia la subhasta relativa a les obres de construcció de clavegueres, claveguerons, imbornals per aigües de pluja, pous de registre i altres obres accessòries, en els carrers de N'Auzias March i de Sicília, sots el tipus de 117,230'33 ptes.

L'esmentat acte se celebrarà trenta dies després de la publicació d'aquest anunci, o en el següent si resultés festiu, a les dotze del matí.

BOLETÍN OFICIAL

DIA 13 DE JULIOL. — Publica la distribució de cabals corresponent al mes de juliol.

— Anuncia l'exposició al públic, pel termini de vint dies, del projecte de noves alineacions a practicar al carrer d'En Balari.

— Dóna compte, també, que durant el termini de vint dies, des de la inserció del present avís, restarà exposat al públic, en el Negociat d'Urbanitzacions i Reforma de la Secció de Foment, el projecte de noves rasants per al carrer d'En Vilaró.

— Inserta la convocatòria de les oposicions per a la provisió del càrrec d'auxiliar de l'Institut d'Estadística i Política social.

DIA 14. — Anuncia l'exposició al públic del projecte d'urbanitzacions de terrenys de D. Estanislau Alsina, situats a la barriada d'Horta, durant el termini de vint dies; de l'expedient relatiu a l'adquisició d'una parcel·la procedent del Torrent de la Guineu, durant el termini de quinze dies; del plec de condicions per a treure a subhasta els treballs de repintar les faroles del Passeig de Gràcia i plaça d'En Pi Margall, durant el termini de vint dies; i de l'ordenança fiscal referent a l'administració i recaptació de l'arbitri sobre l'increment de la valor dels terrenys.

DIA 17. — Fa pública l'aprovació, per l'Ajuntament, del projecte relatiu al canvi de numeració del carrer del Setge de 1714.

DIA 19. — Anuncia l'exposició al públic, en el Negociat d'Urbanització i Reforma de la Secció de Foment, i durant el termini de vint dies, del projecte de nova rasant del carrer dels Argenters, des del de Cambrils al de la Farigola.

— Comença, demés, la publicació de l'extracte dels acords presos per l'Ajuntament durant el mes de maig proppassat.

DISPOSICIONS DE L'ALCALDIA

Al poble de Barcelona:

El dilluns vinent, dia 17, s'ofereix en subscripció pública l'Emprèstit acordat per l'Ajuntament de Barcelona per terminar les obres i per atendre les despeses de celebració de l'Exposició de Barcelona, 1925.

Deixant de banda els aventatges de l'Emprèstit com a col·locació d'estalvis (aventatges que tots hem procurat portar al màxim compatible amb la defensa dels interessos dels contribuents que ens estan encomanats), l'Alcaldia vol recordar a tots els ciutadans el què representa aquest Emprèstit per a l'esdevenidor de Barcelona.

Representa el que l'Exposició de 1925, en la qual totes les classes i estaments han posat llurs il·lusions, sigui definitivament un fet.

Tot Barcelona espera de l'Exposició de 1925 un impuls ascendent, un augment de prosperitat, una extensió dels horitzons, com representà per a Barcelona l'Exposició Universal de 1888, amb la sola diferència que fent ara un esforç molt més gran, els resultats ho han d'ésser també.

Barcelona ha de consolidar la seva posició en el grup de les ciutats modernes de primera categoria que representen un paper decisiu en la direcció de la vida espiritual i econòmica del món. Per això ha d'intensificar la vida internacional de relació, ha d'eleva el seu ideal ciutadà i ha de perfeccionar els seus serveis.

Barcelona ho vol. Ho acordà solemnement amb fervorós entusiasme i amb indestructible unanimitat en l'Assemblea del 20 de novembre darrer.

Des d'aleshores s'ha portat a cap la tasca difícil de revisar les previsions financeres, i l'Ajuntament, per altra part, ha pres els acords necessaris per a coordinar l'obra de l'Exposició amb la reforma general de la ciutat.

Avui es pot donar al poble de Barcelona la seguretat que, sense nous acords, hi ha projectes aprovats per a transformar la ciutat, acabant la xarxa de clavegueres, modernitzant la pavimentació, fent moltes urbanitzacions en totes les barriades, construint cases barates i millorant els serveis d'hospitals, escorxadors, mercats, cementiris, etc. Hi ha els projectes aprovats i estan disposats els mitjans financers per a realitzar-los.

Els barcelonins poden estar segurs que l'obra de l'Exposició forma avui part d'un programa que l'Ajuntament té la voluntat i els elements per a executar amb rapidesa. Sols li cal la cooperació decidida de l'estalvi barceloní, que mai s'ha quedat enrera quan ha estat requerit per les grans empreses públiques i particulars d'expansió ciutadana.

L'Emprèstit de l'Exposició no ha d'ésser considerat com una mera col·locació aventatjosa de capitals; és, per a tots els barcelonins, un deure envers la futura grandesa de la nostra Barcelona.

Barcelona, 14 de juliol de 1922.—*L'Alcalde, F. FABRA.*

VÀRIA

X CONGRÉS INTERNACIONAL D'OTOLOGIA

Els treballs que a continuació publiquem, així com els que inserirem en els dos números següents, formen un opuscle que, sota el títol d'*École de Sourds-Muets Vilajoana: Rapports*, i redactat en francès, ha estat editat i tramès per la Comissió de Cultura a l'esmentat Congrés, la celebració del qual es va verificà el dia 19 del present mes.

LA SORDOMUDESÀ
DES DEL PUNT DE VISTA MÈDIC

LA SORDOMUDESÀ DES DEL PUNT DE VISTA MÈDIC. — Dels diversos aspectes que es refereixen a la sordomudesa, el més interessant per a nosaltres és l'aspecte mèdic, car el pedagògic és millor per a ésser tractat entre el professorat que es dedica a aquesta ensenyança especial.

Per a l'otologista que s'ocupa de la sordomudesa solament en l'aspecte mèdic resulta impossible desenrotllar un treball sense repetir molts conceptes que, sens dubte, haureu vist i llegit vosaltres més bé que jo, pel qual motiu procuraré resumir en aquest modest escrit tot quant cregui que pot interessar-nos en l'esmentat aspecte.

En la sordera que condueix i produeix la mudesa és evident que hem de parlar del factor etiològic. Es pot agrupar l'etiologia de la sordomudesa en dues seccions:

- 1.ª Causes de la sordomudesa congènita.
- 2.ª Herència directa.

La freqüència de casos que tots hem vist de sords-muts fills de pares també sords-muts, ens confirma que l'herència directa té una valor etiològica indiscutible, encara que no sigui constant, i encara que les estadístiques publicades fins avui acusin diferències notables.

La diversitat d'opinions sobre la influència que pot tenir l'herència directa en l'etiologia de la sordomudesa, depèn, per una part, de què les lleis de l'herència, en general, no estan encara bastant comprovades, i, per altra, de què la influència hereditària no és interpretada d'identica manera per tots els autors; però, sia com sia, no hi ha dubte que l'herència directa té una valor en l'etiologia de la sordomudesa, per més que aquesta no és tan fatal com creiem abans que arribessin a escriure: «que el matrimoni era la pitjor desgràcia que podien tenir els sords-muts».

HERÈNCIA INDIRECTA. — L'aparició de casos de sords-muts en descendents de famílies en les quals existeix herència indirecta de sordomudesa, no obeeix a les soles regles que hagin pogut fixar els observadors; però és indubtable que existeixen casos que no poden ésser atribuïts a cap altre factor etiològic.

CONSANGUINITAT. — Nosaltres hem observat multitud de casos de sordomudesa congènita en els des-

cendents de famílies consanguínies, els quals poden sumar-se als que altres otòlegs han descrit, *creiem que la consanguinitat té en la sordomudesa una valor etiològica, tant més important quant més accentuats són els caràcters patològics i degeneratius dels individus, la procreació dels quals obeeix a casos de consanguinitat*.

MALES CONDICIONS HIGIÈNIQUES. — Freqüentment s'ha opinat que les males condicions higièniques afavoreixen el desenrotllament de la sordomudesa congènita, i que les habitacions malsanes i humides, l'amuntegament de la misèria, junt amb la fatiga física dels pares, portaven una tendència a engendrar fills sords-muts. Sense negar que aquests factors puguin ésser els causants, creiem que aquest motiu no representa aquí un gran paper.

SÍFILIS EN ELS PARES. — Poques vegades hem vist que aquesta terrible plaga figurés en els tractats com a causant de la sordomudesa congènita. Per aquesta raó exposaré una observació clínica que he pogut seguir fent durant algun temps en una família: pare amb manifestacions nasals evidentment sifilítiques. Al primer fill, que va néixer ja malaltís, en arribar als set anys li aparegué una laringitis que fou diagnosticada de pericondritis heredo-sifilítica, i hagué d'ésser traqueotomitzat per a salvar-li la vida; quedant, després i durant molt de temps, amb la cànula traqueal i amb quatre trajectes fistulars en el coll, en comunicació amb els cartillags laringis. Una nena fou el segon fill d'aquesta família, la qual fou sorda-muda congènita; i el tercer fill és un noi que vaig haver d'operar de vegetacions adenoides.

Com que són pocs els casos en els quals una herència morbosa es presenti tan accentuada que ens porti a l'extrem d'esvair els dubtes que podrien existir sobre un altre origen de l'expressat cas de sordomudesa, és per això que l'exposo a la vostra il·lustrada consideració.

2.ª CAUSES DE LA SORDOMUDESÀ ADQUIRIDA. — El noi que es torna sord, a conseqüència d'algun accident o d'alguna malaltia, abans dels set anys, perd més endavant les paraules que havia après i esdevé sord-mut. Veurem aquí les causes:

Meningitis. — Aquesta és tan important, que podríem afirmar que la meitat de casos de sordomudesa adquirida són deguts a la meningitis.

Febre tifòide, escarlatina, verola, xarampió i diftèria. — Aquestes malalties són responsables de molts casos de sordomudesa, car durant llur curs sobrevé complicitat d'òtiques i meníngies, que esgoten la facultat auditiva, fins a l'extrem de la sordomudesa.

En quant a les ferides i traumatismes del cap, hem observat que, per part del vulgus, existeix una tendència a creure que si el noi és sord-mut ho és a causa d'una caiguda o d'un cop que va rebre en el cap, i així ho afirmen els pares o parents contestant a l'interrogatori, que sempre practiquem per a establir l'etiologia. Aquesta tendència és, en la majoria de casos, exagerada; car si

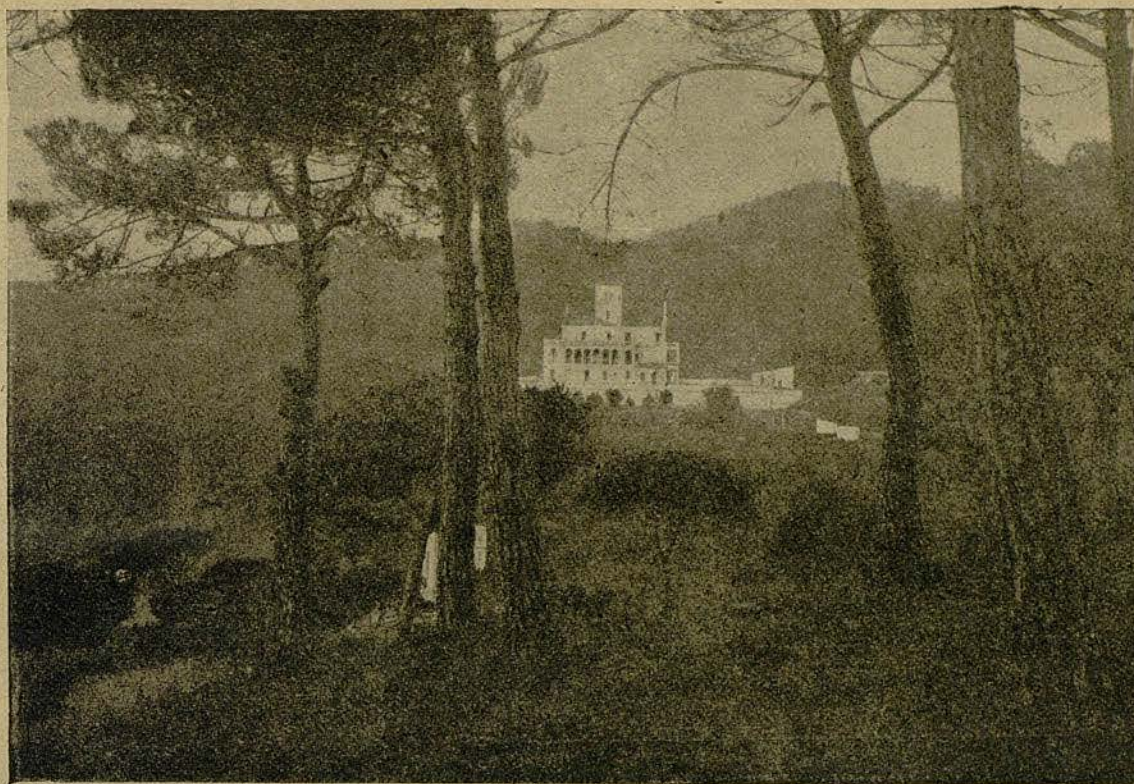

Fig. 1. — Vilajoana, edifici on està instal·lada l'Escola de Sords-muts

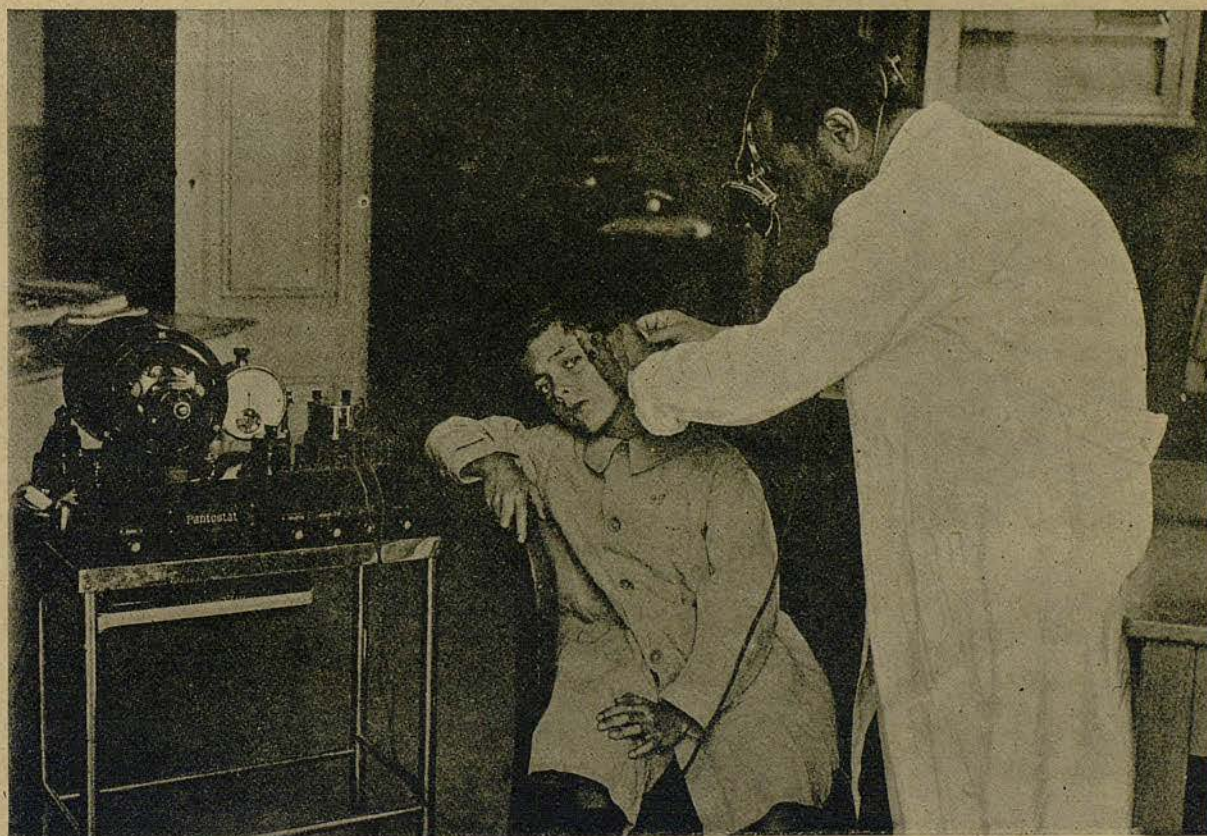

Fig. 2. — Fent l'examen otorinolaringològic : Exploració de l'orella interna

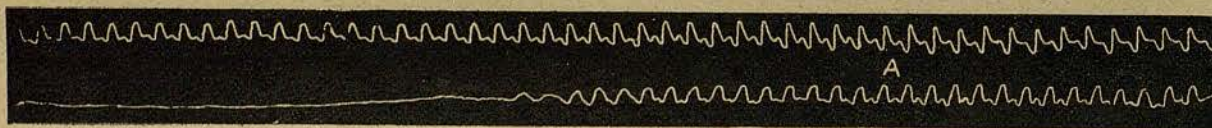
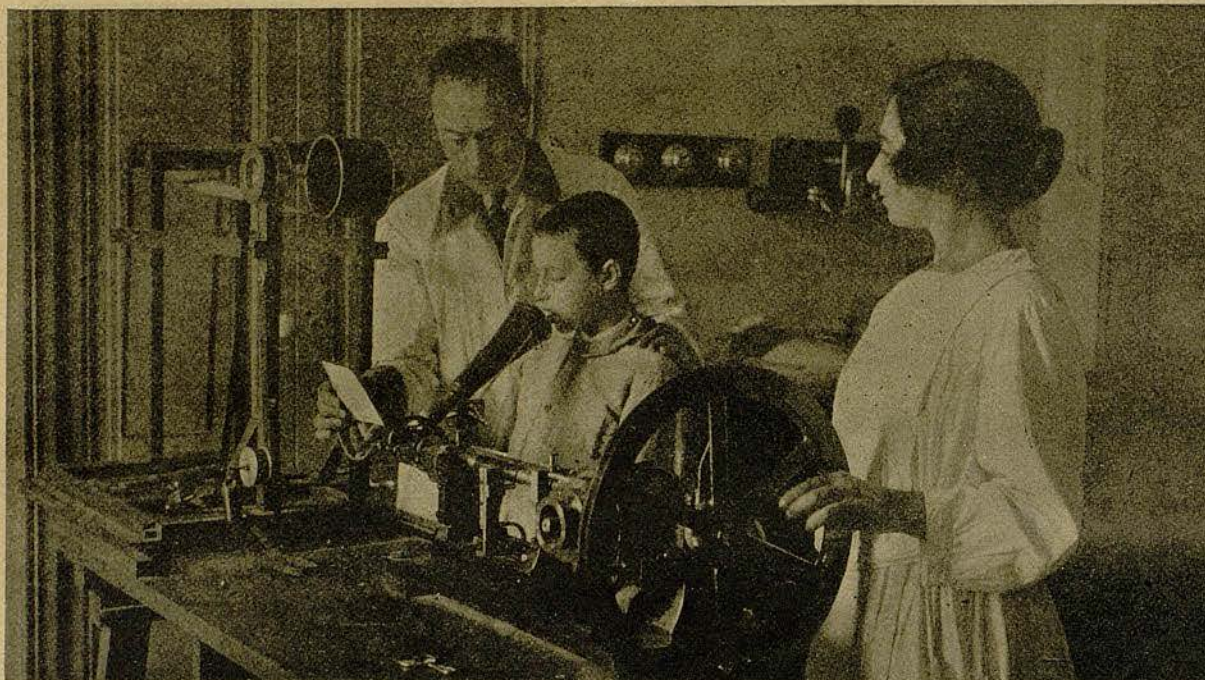

Fig. 3. — Impressió i gràfica de la veu obtinguda amb el fonògraf transcriptor Lioret

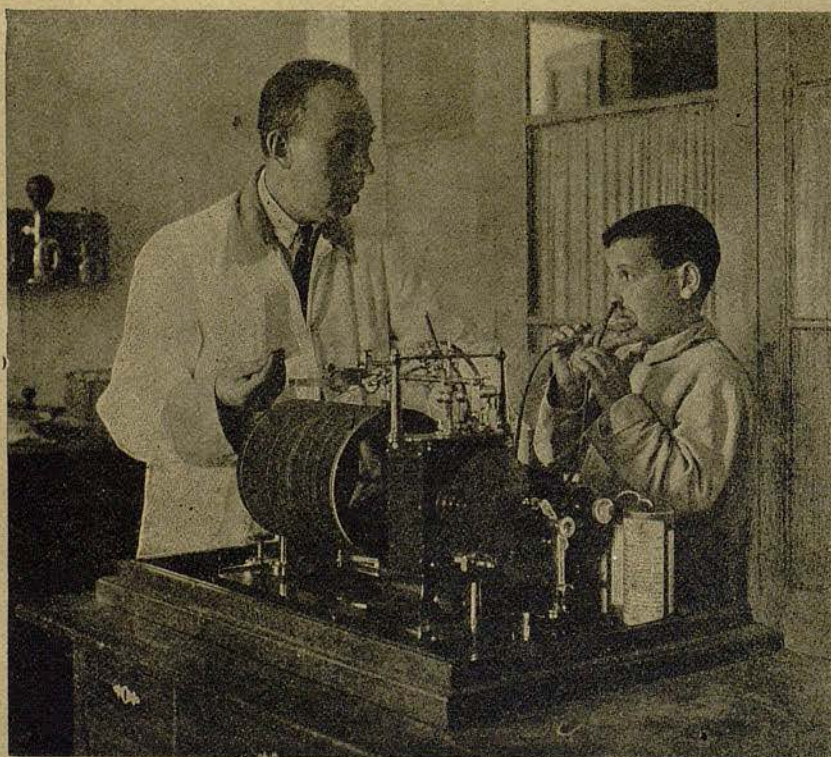

Fig. 4. — Verificant un procés de nasalització de les vocals
Mostra de l'enregistrament : B, línia de la boca; N, línia del nas

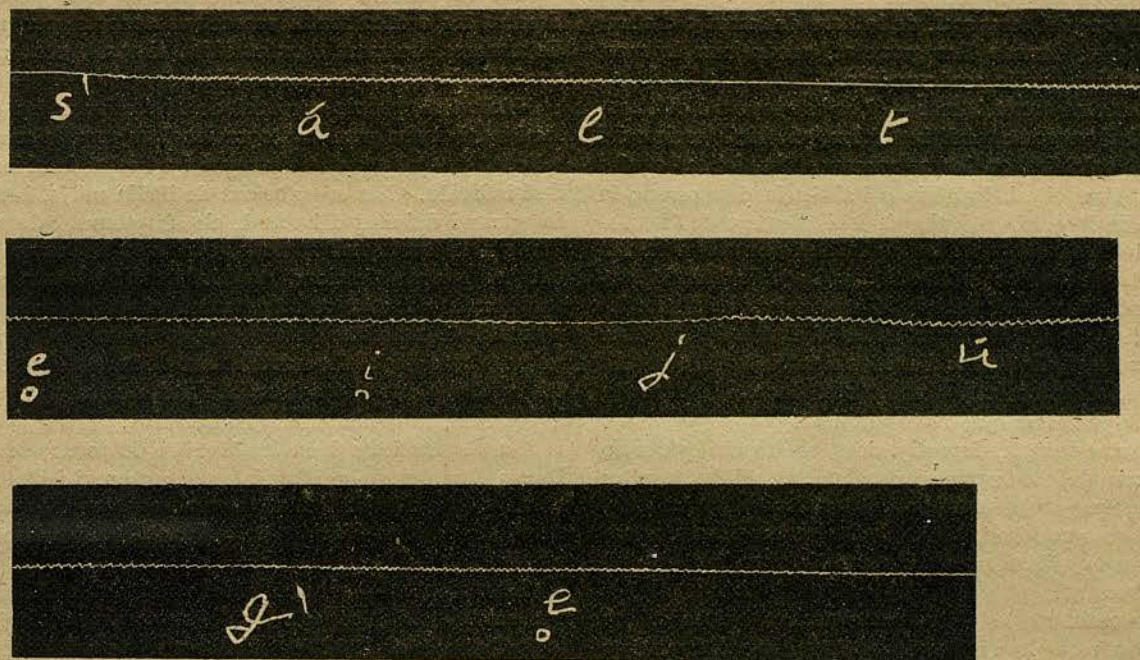

Fig. 5. — Esquema de posicions-típus de les cordes vocals
Reproducció del registrament d'una frase (*salta i juga*), com a mostra per a l'estudi del trànsit i diferenciació dels sons

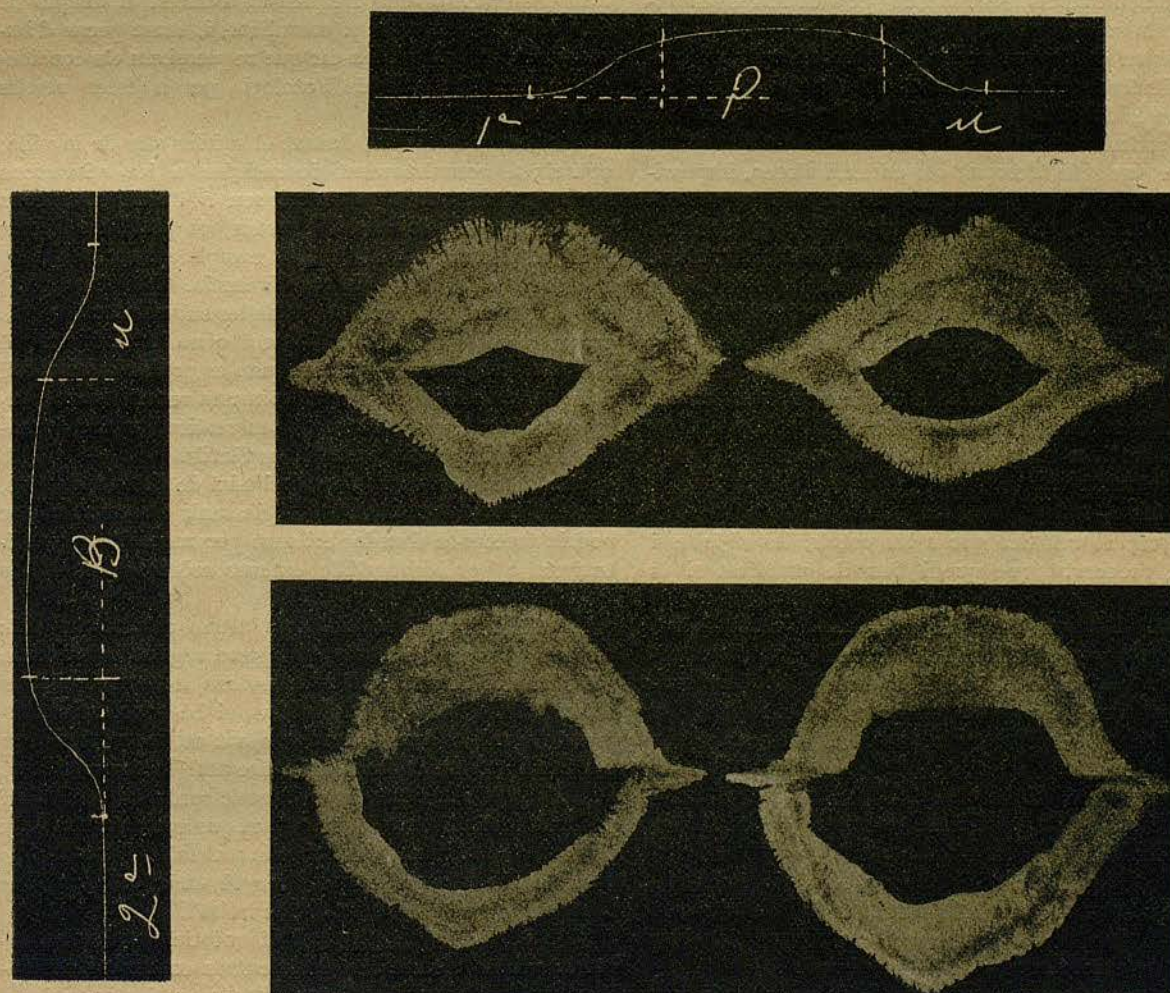

Fig. 6. — Diferenciació d'intensitat articuladòria sense acompanyar diferència sensible d'emissió glòtica
Mostra de traçats confirmant la mateixa diferenciació

bé n'existeixen d'alguns, són els menys, per tractar-se de fractures del temporal, de la base del crani o d'altres lesions que, donada llur gravetat, produeixen la mort més vegades que la sordomudesa.

ANATOMIA PATOLÒGICA. — Les estrenyors i obliteracions del conducte auditiu extern, el teixit esclerosi i plaques calcàries en les membranes timpànica, oval i rodona; l'anquilosi, l'atròfia o l'absència dels ossets; la manca de la corda del timpà, l'aixafament de la mes-toides i de la trompa d'Eustaquí; l'absència més o menys completa de l'orgue auditiu intern; l'atròfia i la degeneració en el tronc i les terminacions del nervi acústic; les formacions de teixit conjuntiu i ossi dintre del laberint membranós, i, finalment, l'esclerosi en el bulb, cerebel i en diversos punts del cervell, són dades de caràcter anatomo-patològic que s'han publicat.

De totes aquestes investigacions, es desprèn que si no existeixen dades anamnèsiques exactes, hi ha, moltes vegades, que es fa impossible determinar si certes alteracions observades en les autòpsies procedeixen de processos en la vida fetal o bé s'han desenrotllat després del naixement.

SINTOMATOLOGIA. — Poques paraules bastarien per expressar tota la sintomatologia de la sordomudesa si els seus dos punts cardinals, que són la sordera i la mudesa, es poguessin considerar com a conceptes d'una valor absoluta; però això no és així, sinó molt al contrari, car la mudesa depèn de la sordera, i aquesta ha d'ésser examinada en tots els seus matisos per a deduir els símptomes de la sordomudesa.

L'examen de l'orgue auditiu dels sords-muts no presenta dificultats si aquests són dòcils i intel·ligents, però a vegades és difícil i quasi impossible fer-ho en una sola sessió, particularment quan es tracta de nois rebecs i temerosos que se'ls faci mal; car criden i ploren, impossibilitant la tasca, que ja de si requereix una atenta observació. En la meua pràctica quasi diària d'examinar els alumnes sords-muts de la nostra Escola Municipal, i principalment d'ingrés, he pogut obtenir bons resultats, àdhuc en casos difícils, degut a la intel·ligent col·laboració de l'actual director de la Secció de sords-muts, Sr. Barnils.

Tots sabem que n'existeixen un nombre considerable que conserven restes d'audició; però el problema consisteix en resoldre si aquests són aprofitables o no per a l'educació auditiva.

Examinem cada oïda separatament, i s'indaga si hi ha percepció acústica per a les vocals, les síl·labes i paraules, procurant que quedi ben de manifest si és que es percep el so o solament la sensació tàctil de les vibracions. Els que han adquirit un defecte d'oïda, han de conservar una distància d'audició de 50 centímetres per a la veu ordinària, i els de sordomudesa congènita han d'oïr la veu de conversació a 1 metre, car d'altra manera se'ls fa impossible aprendre a parlar pels mètodes ordinaris.

Amb l'examen instrumental també aconseguim determinar la possibilitat de desenrotllar en un noi la facultat d'oïr les paraules. Comparant la capacitat auditiva per a la gama contínua de sons, amb el poder auditiu dels sords-muts, per mitjà de la sèrie de diapasons, resulta que, perquè puguin aquests oïr les paraules, han d'arribar a percebre des del si³ fins al sol¹.

En els que tenen restes d'audició, la paraula és més clara, i el noi troba la justa intensitat, el to i la modulació.

En la sordera completa, s'observa que produint darrera les orelles fortes sensacions sonores per mitjà de timbres, botzines d'automòbils, timbals, etc., no es produeix la més mínima reacció.

L'altre símptoma cardinal de la sordomudesa és la mudesa, i el seu grau és proporcional al grau de sordera, a l'edat en què aquesta aparegué i a l'estat intel·lectual de l'individu. Les supuracions de l'oïda mitja, les perforacions i defectes del timpà, els símptomes catarrals i altres símptomes inflamatoris, així com les conseqüències d'aquestes afeccions, no són molt freqüents en la sordomudesa i tampoc representen símptomes característics de la mateixa, encara que pogueren constituir la primera base per al desenrotllament de la sordera, i que, tal vegada, a son temps haurien evitat els seus progressos i, per tant, la sordomudesa consecutiva.

En els Instituts i en les Escoles de sords-muts no hauria d'autoritzar-se l'ingrés sense un previ i bon examen, ja que hi ha individus que sols amb un tractament apropiat de llurs oïdes malaltes faria innecessària llur admissió.

DIAGNÒSTIC. — Aquest és el punt més culminant que existeix sota l'aspecte tècnic en tota la patologia de la sordomudesa. De l'exactitud en el diagnòstic depèn moltes vegades el pervenir d'un gran nombre de germans nostres, els quals, ben dirigits i atesos, poden arribar a exercir activitats importants en la societat. De la mateixa manera que es presenten casos molt senzills, també en veiem amb freqüència d'altres, el diagnòstic dels quals és en extrem complicat, i, sense pecar d'immodestos, ens atrevim a dir que requereixen els coneixements més profunds de l'otologia per a ésser resolts amb encert.

Coneixem nois que, durant el primer any de la vida, apareixen completament insensibles a les vibracions sonores, i més tard ja reaccionen a l'acció dels sons com si llur oïda fos normal; motiu pel qual hem d'ésser prudents en afirmar la sordera completa i sordomudesa consecutiva durant la primera infància. Per altra part, no podem concedir valor a les dades subministrades pels pares, respecte a si el noi hi sent o no hi sent, perquè l'experiència ens ensenya que quan es produeix un soroll o un so, es considera sempre com una reacció o una impressió sonora per a l'acústic i, en realitat, moltes vegades sols es tracta de percepcions tàctils.

En els casos en què el noi, a l'edat de dos o més anys, hi sent, mes no parla, haurem de tenir en compte que podria tractar-se d'endarreriment per raquitisme constitucional o per hidrocefàlia externa crònica o de casos d'audimudesa.

L'afàsia congènita, així com altres alteracions dels centres nerviosos, encara que alguna vegada es presenta sola, és més comú veure-la associada a manifestacions de la idiòcia. Aquests individus, si bé pronuncien alguna paraula, presenten un conjunt en la mímica i en l'actitud, que no és fàcil confondre amb la sordomudesa.

El diagnòstic entre un endarrerit sord i un sord-mut, es funda en la indagació de la part que correspon al grau de sordera i al grau de deficiència mental, els detalls dels quals omittim exposar aquí perquè ens portarien més lluny de ço que requereix aquest treball.

També hem de parlar del diagnòstic entre la sordomudesa i les alteracions dels centres corticals del llenguatge, i ho farem de la manera més concisa possible.

La sordera verbal congènita, o bé l'adquirida per al-

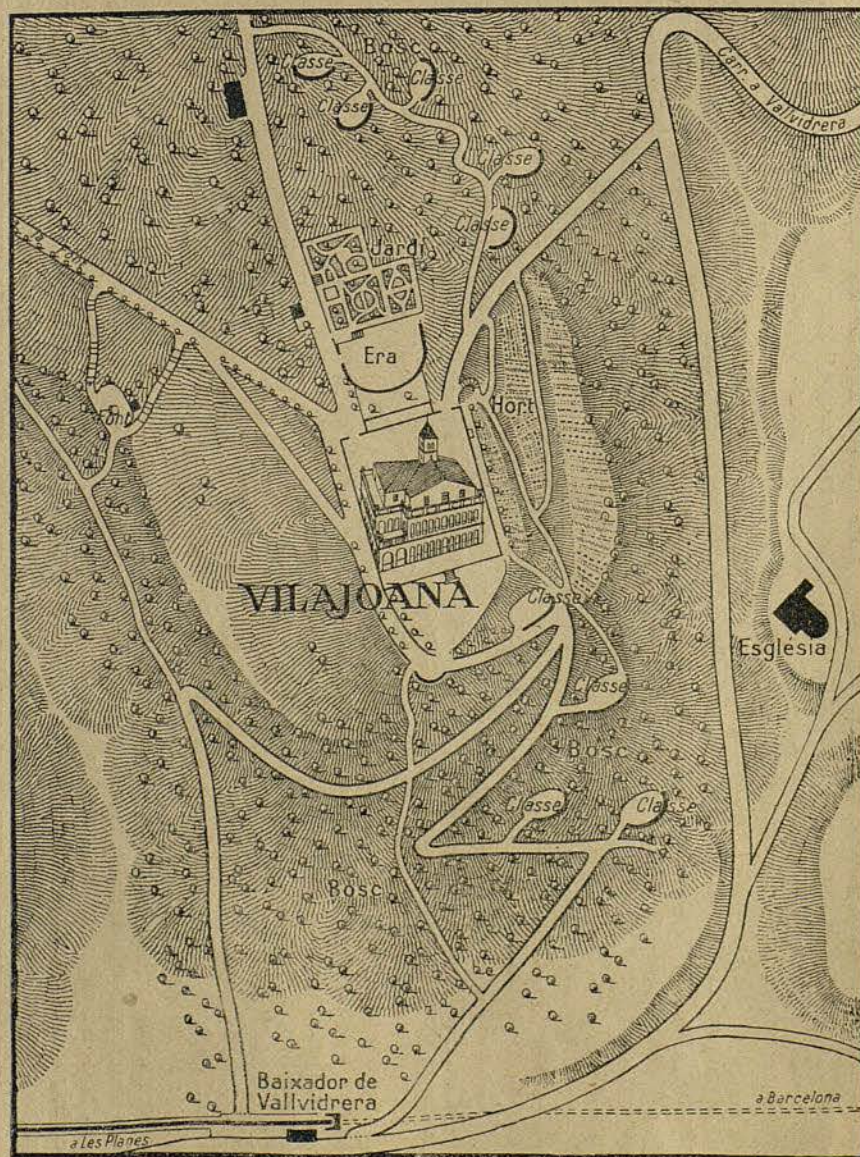

Fig. 7. — Emplaçament de les classes de bosc a Vilajoana

Fig. 8. — Classe emplaçada al bosc

teració anatòmica o funcional del centre de Wernicke, pot confondre's, fins el punt que nosaltres creiem que la major part dels èxits meravellosos que s'han preconitzat com a curatius de la sordomudesa (per mitjà de «effleurage periauricular» (massatge amb magnetisme), són deguts en realitat a la confusió de subjectes audimuts amb sords-muts, i a què molts sords-muts, amb restes d'audició aprofitables per a ésser tractats pels mètodes anacúsics, s'havien abans educat pels mètodes d'ensenyança oral clàssica. Efectivament, nosaltres hem vist diversos casos de pacients de sordera verbal que passaven per sords-muts perquè, amb tot i tenir l'edat de parlar, no feien més que emetre veus incomprensibles i mai obeïen ordres donades verbalment amb to alt; però, en canvi, oïen clarament paraules pronunciades darrera de llurs orelles amb veu de conversació, tota vegada que sense comprendre llur significació les repetien exactament.

El mutisme histèric pot arribar a ésser confós amb la sordomudesa, particularment quan es tracta de sords-muts histèrics que són una mica sords; però convé tenir en compte que aquests sempre s'acompanyen d'altres símptomes histèrics, i, per altra part, encara que l'individu no faci esforços de la seva banda per a poder parlar, el mutisme es veu desaparèixer al poc temps.

Per a acabar aquest capítol, sols ens resta tractar del diagnòstic entre la sordomudesa congènita i l'adquirida. Ja hem indicat que resulta molt difícil precisar-lo en el període en què el noi no té encara l'edat de parlar, però, en canvi, més endavant, l'anamnesi i l'examen de l'aparell auditiu ens treuran de dubtes.

PRONÒSTIC. — La sordomudesa, tal com l'hem exposada aquí, solament sota l'aspecte mèdic, presenta per regla general un pronòstic desfavorable. Les firmes més respectables en la literatura otològica han publicat casos de sordomudesa amb curació parcial i àdhuc completa, ja sobrevinguda espontàniament, ja per mitjà de tractament apropiat; però dits casos són rars i isolats.

En ço referent al pronòstic de la gran majoria de sords-muts, els nostres entusiasmes s'han encès i apagat alternativament, segons les èpoques i els progressos otològics, que moltes vegades hem vist malmetre's al xoc de la realitat.

En la sordera congènita, el pronòstic ens resulta menys favorable que en l'adquirida. En l'adquirida a conseqüència de la meningitis, no hem pogut comprovar cap millora de l'audició que sigui apreciable.

Per regla general, el pronòstic és més favorable en els casos en els quals la sordera ha començat a tractar-se des de la seva aparició, que en aquells en què fou descuidada durant molt anys. Per altra banda, el pronòstic depèn en gran part del major o menor grau de restes d'audició i també de la major o menor intel·ligència de l'individu, i particularment de l'encert que es tingui en l'aplicació i oportunitat del tractament.

TRACTAMENT. — En tots els casos de malalties de l'oïda, tant externes o mitges com internes, i que siguin accessibles al tractament otològic, ha de procurar-se, com més aviat millor, ço que sia més adequat en cada cas particular; car tots sabem de sobres que multitud de malalties de les oïdes que romanen descuidades, poden conduir a la sordera. L'adenoidisme, que tanta repercussió té en les afeccions òtiques de la infància, és precis que sigui sotmès de seguida a la intervenció,

procurant mantenir, després, pels mitjans apropiats, la permeabilitat tubàrica.

En el tractament preventiu, és d'importància capitalíssima evitar els matrimonis consanguinis i d'herència otopàtica, col·locar els predisposats a otitis en les millors condicions higièniques i, des del primer moment, apartar-los de totes les causes que l'experiència otològica ens dicta perniciosos per a l'aparell auditiu.

París, juliol de 1922.

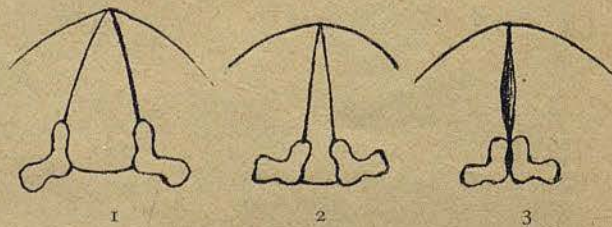
DR. F. TORRAS RABARTÉ

Inspector higienista i otorinolaringòleg de l'Escola de Sords-muts de Vilajoaana

A PROPÒSIT DE LES POSICIONS DIVERSES DE LES CORDES VOCALS

«Que d'efforts seront nécessaires pour déterminer, même sur une seule voyelle, les modes particuliers de l'influence physiologique, de l'influence acoustique et de l'influence phonétique!» (H. Marichelle, *La parole d'après le tracé du phonographe*, Paris, 1897, p. 127). I essent això cert, nosaltres voldríem encara accentuar la importància i augmentar el nombre de les dificultats a vèncer en el domini de l'estudi de la paraula. I en el cas concret de la present comunicació, fer unes lleugeres indicacions sobre la qüestió de les posicions diverses de les cordes vocals en l'acte de la fonació.

Car, bé que en bella i concreta expressió de síntesi «la consonne, c'est la prédominance de l'orifice de différenciation sur l'orifice de production; la voyelle, c'est le phénomène inverse (*loc. l.*, p. 77)», el problema, al nostre mode de veure, no el trobem plantejat d'una manera precisa. I altre tant podríem dir de les observacions corrents, ja del domini general, concernents a la diferent acuitat i força de la columna sonora, segons siguin les vocals emeses. En aquestes, però, s'admet ja i es dona com a cosa entera que l'actuació, diguem, doncs, posició de les cordes vocals, serà diferent per a cada una. Hom no compendria d'altra manera com pronunciant, per exemple, *i*, *é*, *e*, es constata, amb ajuda de la mà, la decreixença progressiva del moviment vibratori al damunt del cap. La qual cosa ja és sabut com s'utilitza en la demutització i millorament de la veu dels sords. Així, doncs, les indicacions sobre la fisiologia de la veu donades i reproduint-se les unes a les altres en els manuals de fonètica, tot i reconeixent que tenen una bona valor pedagògica, d'orientació general sobre el mecanisme inicial del parlar, les hem de pendre com a indicadores de posicions-típus de les cordes:

No gens menys, hom no pot substreure's a preguntar: Dintre la posició vibratòria de les vocals, per exemple, quines modalitats presenten les cordes? O bé, ço que considerem encara més interessant si es vol, com se comporten en la producció de les consonants? Se'ns dirà que quan parlem de predomini d'un orifici sobre

Fig. 9. — Jardí d'infants
Utilització del piano per afinar cap a fins pedagògics i orientar la tactualitat general dels alumnes

Fig. 10. — Exercicis d'educació auditiva en un cas d'audimutisme : Percepció i distinció simultània de sons diversos

Fig. 11. — Les nenes repassant els treballs de classe
En grup especial, valoració de restes auditius per mitjà d'un tub reforçador

Fig. 12. — Gimnàstica fonètico-respiratòria : Els alumnes produint la vocal *a* en el moment de l'expiració

un altre, ja es concedeix implícitament que aquest predomini pot oferir gradacions i matisos. Però, això resulta sumament vague, sobretot tractant-se dels sons consonàntics. No negarem pas que la laringoscòpia, tal com avui veiem practicar-la, no consent una verificació objectiva del cas apuntat, donat que suposa sempre una alteració del tub addicional que impossibilita tot control en aquell sentit, per més que sembla recordar-nos notícia d'haver llegit (aon?) que hom havia fet intents per tal de jutjar si, fins en aquella situació forçada, era possible el fixar la presència d'un acte d'innervació glòtica inicial i característica. Això, però, no obsta perquè els fets reals siguin fets i suscitin de nou la qüestió interessant.

Si fent abstracció de ço que ocorre en el parlar normal, ens reportem a l'estudi dels disturbis del parlar i entre aquests, particularment, al de certs casos de tartamudesa, podem observar, ultra tots aquells fenòmens corrents d'atacament sobre les consonants plosives sordes *p, t, k*, posats de relleu pels autors (Chervin, Gutzmann, Herlin, Dupuis et Legrand, i molts altres), que no són rars els individus que s'atasquen primordialment sobre plosives sonores *b-, d-, g-* (i cons. + *b, d, g*), passant amb una relativa facilitat sobre *-b-, -d-, -g-*, mentre que altres troben l'obstacle principal en aquesta darrera posició consonàntica i no en la primera. Observem també que els subjectes afectats de tartamudesa sobre *-b-, -d-, -g-*, ho acostumen a ésser també en pronunciar les consonants contínues sordes *f, s, z* (c^o.¹ del castellà) en totes les posicions sil·làbiques. No volem pas, i tampoc és el lloc oportú de fer-ho, entrar aquí en una disquisició sobre les causes de la tartamudesa que, tal com van exposades per C. S. Blumel (*Stammering and cognate Defects of Speech*, New-York, 1913), orientarien per ventura vers una aclaració del nostre punt de vista. Havem adduït fets d'una manera sumària i n'hi afegim encara aquest altre, tret també del domini patològic del parlar: hi ha subjecte que tot i essent capaç de pronunciar i llegir a la perfecció tots els sons del parlar i totes les combinacions de vocables imaginables, es presenta a l'edat de vint-i-dos anys sense poder emetre el nexa *pr, tr, hr*. En canvi, substituïdes les consonants plosives *p, t, k*, per les fricatives sordes corresponents *f, s, x* (doncs, *fr, sr, xr*), desapareix com per encant tota dificultat i els vocables on aquells nexes concorren (*pré, trois, creme*, etc.), són tan senzills com qualsevol dels altres.

Nosaltres no sabriem trobar una explicació plausible dels fets apuntats, i d'altres semblants que podríem adduir encara (pensem, per exemple, en la major dificultat dels sords-muts en produir la *b-* que la corresponent fricativa), sinó partint del fet d'acceptar posicions diverses de la glòtis per a cada una de les consonants. Quines són aquestes posicions, com se comporten respecte de les vocals i dels llocs d'articulació? El resoldre aquests extrems d'una manera precisa, arribar-hi almenys per deducció, pot evidentment donar-nos llum en l'aplicació de procediments i en l'ordenació d'exercicis a seguir en la terapèutica de la veu i del llenguatge. Per ço que concerneix a treballs personals en aquell sentit indicat, no podem de moment assenyalar altra cosa que assaigs fets a base de la impressió fonogràfica i transcripció de la veu per mitjà del Lioretgraphe. No hem arribat a resultats, doncs, però aquest camí i també el de les inscripcions a base

del laringògraf per via de comprovació podran per ventura situar-nos com cal en la possible solució del problema.

ASSAIG DE CONTRIBUCIÓ AL DIAGNÒSTIC DIFERENCIAL DE CERTS CASOS D'AUDIMUTISME

Queden exclosos en aquestes ratlles de contribució els casos per ells mateixos evidents que se'ns presenten a l'examen reaccionant oralment amb una certa soltura a les demandes fetes o a les ordres donades per via d'observació. Queden així mateix exclosos aquells altres que sense reaccionar en sentit de comprensió mostren ja de primer antuvi (dicció ecològica de fonètica imperfectíssima) posseir una audició suficient. En general, cenyim aquí els nostres comentaris a aquells casos menys freqüents d'audimutisme que ens vénen tramesos pels otorinolaringòlegs com a veritables sords-muts «perquè no reaccionen ni als sons ni a la paraula i tampoc parlen ni han parlat mai».

Havem tingut ocasió de veure i estudiar alguns d'aquests casos d'audimutisme altament complex, i bé que no ens ha estat gaire difícil orientar-nos-hi, hem fet algunes proves que ens ajudessin a dictaminar amb més fonament i a corroborar el nostre criteri.

Davant de malalts d'aquesta categoria, hom observa tot d'una com en els sords-muts clàssics, que existeix un marcat interès per deduir vocables, frases, etc., del moviment dels llavis de qui els estudia. I així, tal subjecte que és incapaç de «sentir» (manifestació auditiva) els sons de la veu produïts darrera seu i aprop de l'orella, sobre una nota ben alta i intensa, els «sent» en canvi (manifestació auditivo-oral), quan li són produïts en davant d'ell en veu aproximadament de tipus normal. Aquesta constatació, junt amb les particularitats qualitatives dels fonemes, ens posa de seguida sobre avís per ço que concerneix al diagnòstic. És evident, i això cal tenir-ho molt en compte, que un interès especialíssim que la família hagi pogut tenir amb l'infant, el començament d'una formació escolar rebuda, etc., poden comprometre les nostres apreciacions i desviar-les enganyosament. Però, conegut el perill, no cal dir com li donem tota la seva importància per tal de no caure-hi.

Consignem, encara, que en parlar d'aquests casos d'audimutisme volem deixar pendent l'altra qüestió: la de la perfecció absoluta de l'audició. Car, i en els casos que ens ocupen és un fet real, aquesta audició tampoc és sovint del tot fina. L'extensió major o menor del camp auditiu, donat que no quedi reduïda a un mínim, no interessa seriosament al nostre objecte.

Així, constatada o sospitada raonadament per les dades anamnèsiques i de verificació articulatòria-fonètica, la presència d'un cas d'audimutisme altament complex, l'aportament de noves confirmacions resulta sempre refermada i interessant. Les impres-

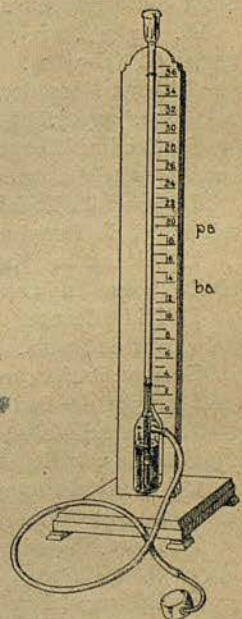

Fig. 4

sions bucolabials de fonemes-tipus de diferenciació ens mostren com, malgrat de no ésser produïts acústicament diferents, articulatòriament (impuls psíquic?) responen a estats diferents del subjecte, els fonemes d'element sord en síl·laba sortint més accentuats (moment passiu) que els d'element sonor (moment actiu). El mateix observem amb el manòmetre (fig. 4) on, trameses les pressions sobre un saquet explorador, la columna munta a alçades diferents, d'acord amb el caràcter dels sons. Si portem l'experimentació sobre el registrador de la paraula, les gràfiques obtingudes en donen també un traçat que respon a les impressions bucolabials ja esmentades. No cal dir que aquí, en aquests dos recursos (ascensió de la columna del manòmetre i registrament sobre l'aparell), les modalitats de «passiu» o «actiu» no hi són per ventura llegibles sinó d'una manera indirecta, car en ells és sobretot la intensitat ço que s'hi manifesta, mentre que en els labiogrames hi podem veure demés l'eixamplament o reducció de la zona articulatòria.

Aquestes observacions poden naturalment estendre's

vers altres llocs d'articulació, mantenint en tot cas el seu caràcter comprovatori. Car, no volem pas dir que aquests mitjans siguin suficients per ells sols a definir la qüestió. Però sí que creiem que poden ajudar-hi.

En els casos al·ludits al començament de la comunicació, i dels quals procedeixen les constatacions experimentals anotades, la llarga convivència amb els subjectes i el seu tractament ortofònic adequat, no ha fet sinó confirmar-nos en la nostra opinió primera. Així, hem vist com es desplegava l'hàbit de la fonació o de la paraula en condicions molt diferents d'expressibilitat en què es desplega el del sord-mut pròpiament tal. I bé que pràcticament, per als efectes pedagògics, hom ha operat en principi com si es tractés de sords-muts, en un dels dos casos sobretot, ha estat possible una forta desviació dels procediments tradicionals, salvant la lentitud extrema dels exercicis i assolint l'ús d'una ampla llibertat aprofitable en l'ensenyament.

DR. P. BARNILS

Director de l'Escola de Sords-muts de Vilajoana

NOTICIARI

DEMANDES DE PERMISOS

Han sol·licitat permís a l'Excm. Ajuntament, per a la instal·lació de diferents aparells industrials, els següents senyors:

D. Modest Bosch, un electromotor en la casa n.º 22 del carrer d'En Clarís.

D. Pere Sabaté, un electromotor en la casa n.º 1 del carrer del Pi.

Construccions Electro-Mecàniques de J. de Miquel i C.ª, diferents aparells industrials en un local dels carrers de Mallorca i Còrcega.

D. Martí Pérez, un electromotor en la casa n.º 189 i 191 del carrer d'En Roger de Flor.

D. Josep Ferrer, un electromotor en una casa del carrer de l'Havana.

D. Joan Mercader, un electromotor i un autoclau en la casa n.º 213 del carrer del Dos de Maig.

D. Teodosi Montes, un forn de coure galetes en la casa n.º 28 del carrer d'En Manso.

D. Joaquim Padrós, un electromotor en la casa n.º 1 del carrer de Templaris.

D. Alexandre Querol, un generador de vapor i dos electromotors en la casa n.º 369 del carrer de N'Argüelles.

D. Isidre Renom, dos electromotors en la casa n.º 57 del carrer de Sarrià.

D. Pau Trullàs, un electromotor i un ascensor en la casa n.º 371 del carrer de N'Argüelles.

D. Rosend Valls, un electromotor en la casa n.º 97 i 99 del Passeig de Sant Joan.

D. Josep Muntanyola, un electromotor en la casa n.º 1 del carrer de l'Arc de Santa Eulàlia.

D. Isaac Nogueras, un electromotor en la casa n.º 40 del carrer d'En Sors.

D. Ermengol Pons, un electromotor en la casa n.º 251 del carrer d'En Lope de Vega.

D. Joan Pujol, dos electromotors en la casa n.º 183 del carrer d'En Sepúlveda.

D. Josep Soler, dos electromotors en la casa n.º 244 del carrer de Sant Andreu.

CERIMONIAL

Des del dia 2 al 16 del present mes de juliol, la Corporació municipal, així com també l'Alcaldia, mitjançant delegacions i representacions, han assistit als actes que tot seguit s'esmenten:

DIA 2 DE JULIOL. — L'Excm. Sr. Alcalde, Marquès d'Allella, delegà l'II·ltre. Sr. Regidor En Marian Bordas per assistir a la distribució de premis als alumnes de les Escoles que sosté l'Obra de la Preservació de la Fe (Apostolat de Senyores), que va tenir lloc en el Palau de la Música Catalana.

— L'Excm. Sr. Alcalde delegà l'II·ltre. Sr. Tinent d'Alcalde En Xavier Tusell per assistir al repartiment de premis que celebrà l'Escola Municipal de Tall.

DIA 6. — L'Excm. Sr. Alcalde delegà l'II·ltre. Sr. Regidor En Francesc Tusquets per assistir a la festa de la Reial Associació de l'Arbre de Noël en el Turó Parc.

DIA 8. — Els II·ltres. Srs. Regidors Bordas, Morera, Duran, Escolà, presidits per l'II·ltre. Sr. Tinent d'Alcalde En Lluís Massot, assistiren a la Festa de la Música Catalana que va celebrar-se en el Palau de la Música.

DIA 10. — L'Excm. Sr. Alcalde delegà l'II·ltre. Sr. Tinent d'Alcalde En Miquel Junyent per assistir a la festa religiosa que, amb motiu de la festivitat de Sant Cristòfol, va celebrar-se en l'església dels RR. PP. Carmelites.

DIA 16. — L'Excm. Sr. Alcalde delegà l'II·ltre. Sr. Regidor En Martí Esteve per assistir a la recepció de l'acadèmic electe En Pere Bosch Gimpera, que tingué lloc en la Sala del Consell de la Universitat literària.